

РЕШЕНИЕ

№ 16277

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12060** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Изида-Инвест“ ЕООД, чрез управителя М. З. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] срещу Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) № ДСЛ24-ТД26-5/6 от 30.07.2024 г., издаден от орган по приходите при Столична община, потвърден мълчаливо от Директора на Дирекция „Общински приходи“, към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община.

С АУЗД за „Изида-Инвест“ ЕООД са установени задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ), за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г. в размер на 1862,15 лв. и такса за битовите отпадъци (ТБО) за същия период в размер на 9931,50 лв., както и дължими за периода лихви в размер на 8845,27 лв.

В жалбата, от съда се иска оспореният акт да бъде отменен като незаконосъобразен и издаден в противоречие със ЗМДТ.

Сочи се, че оспореният акт е постановен след като с Решение № СФД24-РД28-206/17.06.2024 г., Директорът на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ на Столична Община е отменил Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. № 20239-1/05.08.2020 г., издаден от орган по приходите при Район „С.“ на Столична община и преписката е върната на началника на отдел „Общински приходи С.“ при Дирекция „ОП“, за да проведе и приключи законосъобразно повторно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Горестоящият орган е установил, че актът е незаконосъобразен, защото не съдържа мотиви, не са

посочени правни основания за неговото издаване и са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Констатирано е, че органът по приходите не бил събрал, обсъдил и взел предвид всички относими писмени доказателства.

Инвокират се доводи, че в АУЗД № ДСЛ 24-ТД26-5/6/30.07.2024 г., констатираните пропуски не са отстранени.

Административният орган не е взел предвид, подадени от дружеството две искания за отписване на задължения по давност с вх. № СФД24-ТД26-1682/15.03.2024 г. и № СФД24-ТД26-1687/15.03.2024 г. В акта не се съдържат никакви мотиви относно това, дали възраженията са приети за основателни или не.

Според жалбоподателя двете искания за отписване на задължения по давност са взети предвид само в АУЗД № [ЕГН]-1/29.03.2024 г., с който е установено задължение, което дружество не е обжалвало.

Излагат се и мотиви за това, че имотът, за който са установени публичните задължения, не е урегулиран, а поземлен, поради което размерът на ДНИ и ТБО е определен неправилно. Неправилно е установен и размерът на дължимите лихви.

По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият се представлява от адвокат П., която поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения в писмен вид. Претендира присъждане на сторените по време на производството разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община не се явява. Представлява се от юрисконсулт В., която оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6 от 30.07.2024 г. е връчен срещу разписка на представител на „Изида-Инвест“ ЕООД 02.08.2024 г. Жалбата до Директора на Дирекция „Общински приходи“, към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община е подадена на 08.08.2024 г. Визирания в чл. 155, ал. 1 от ДОПК60-дневен срок за произнасяне на решаващия орган е изтекъл на 08.10.2024 г. От тази дата тече и 30-дневния срок за оспорване на акта, по чл. 156, ал. 5 от ДОПК. Жалбата е подадена на 08.11.2024 г., чрез административния орган, т.е. в рамките на визирания законов преклузивен срок и от активно легитимирана страна, участник в административното производство по издаването на акт, с който се засягат нейни законни права и интереси.

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че с нотариален акт за спогодба относно недвижим имот № 141, том IV, рег. № 6670, дело № 680 от 2006 г. съставен на 26.06.2006 г., „Изида-Инвест“ ЕООД е придобило недвижим имот, представляващ урегулиран поземлен имот - парцел VII, отреден за „супермаркет и озеленяване“, целият с площ: 1050 кв.м. от квартал кв. 26ж, местност „Г. М.-П.-Редута-част парк ”Г. М.“ по плана на [населено място].

В Договор за замяна на недвижим имот от 27.10.2005 г. между Столична община и „Изида“ ООД, е посочена пазарна оценка на заменен имот: Общинския имот, находящ се в [населено място], Район „С.“, представляващ незастроен урегулиран поземлен имот, съставляващ парцел VII, отреден за „супермаркет и озеленяване“, целият с площ: 1050 кв.м. от квартал кв. 26ж, местност

„Г. М.-П.-Редута-част парк ”Г. М.“ по плана на [населено място], в размер на 190 990 лева.

На основание чл. 17 от ЗМДТ от „Изида-Инвест“ ЕООД е подадена декларация с вх. № 140009/00383/16.08.2006 г. за имота, който е деклариран като парцел-земя, вид на собствеността – частна, дата на придобиване 26.06.2006 г., предназначение стопанско с отчетна стойност 198 629,60 лв., формирана като сбор от пазарната стойност в размер на 190 990 лв. и платените нотариални такси по придобиването му.

С АУЗД рег. № 20239-1/05.08.2020 г., издаден от орган по приходите при Район „С.“, Столична Община, във връзка с процесния имот, за оспорвания са установени публични задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г. в общ размер (главница и лихви) в общ размер на 15 342,09 лв.

При оспорването по административен ред Директорът на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ на Столична Община е отменил АУЗД рег. № 20239-1/05.08.2020 г., с Решение № СФД24-РД28-206/17.06.2024 г. и е върнал преписката за ново произнасяне на Началника на отдел „Общински приходи“, район С., Столична Община, за провеждане на законосъобразно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Междувременно е издаден АУЗД № [ЕГН]-1/29.03.2024 г., относно същия имот, с който за „Изида-Инвест“ ЕООД, по отношение на същия имот са установени публични вземания за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г. за ДНИ и ТБО в общ размер на 10 320,40 лв., който не е оспорен от дружеството.

И.-Инвест“ ЕООД е подало две искания за отписване на задължения по давност с вх. № СФД24-ТД26-1682/15.03.2024 г. и № СФД24-ТД26-1687/15.03.2024 г., по отношение на процесния имот. Иска се отписване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г.

Органът по приходите при „Общински приходи“, район С., Столична Община, във връзка с отменителното решение на Директора на Дирекция „Общински приходи“, към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община, е издал процесния АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г., с който за „Изида-Инвест“ ЕООД са установени посочените по-горе публични задължения.

В акта не се съдържат никакви мотиви относно това, дали възраженията са приети за основателни или не.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в АУЗД, поради което го е потвърдил мълчаливо.

Със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на Кмета на Столична Община, са определени длъжностните лица, които могат да извършват производства по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 и чл. 9б от ЗМДТ, сред които са служителите на длъжност „старши инспектор“ в отделите „Общински приходи“ и „Големи данъкоплатци“.

По делото беше изслушано и прието заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза (СИЕ).

За да определи точния размер на дължимите ДНИ и ТБО за процесния период, експертът е направил необходимите изчисления.

Съдът кредитира заключението като мотивирано, логично, компетентно и съответстващо на събраните доказателства.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Основният спорен въпрос между страните е дали по отношение на установените с АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г. публични задължения е изтекла предвидената в закона давност и дали същите са изчислени и определени правилно.

По силата на чл. 171, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим, а според чл. 20, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, във връзка с чл. 69, ал. 1 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи.

В разглеждания казус за „Изида-Инвест“ ЕООД с оспорения акт АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г. са установени публични задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2019 г.

За периода 01.01.2015 г. – 31.12.2019 г., петгодишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, на основание цитираните разпоредби е следвало да изтече на 31.12.2024 г., т.е. към настоящия момент, този срок е изтекъл.

Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК, давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната.

В случая е безспорно, че АУЗД рег. № 20239-1/05.08.2020 г., с който са били установени задължения за дружеството за същия период и по отношение на същия имот, е бил отменен с Решение № СФД24-РД28-206/17.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ на Столична Община, т.е. давността не следва да се смята за прекъсната.

С издаването на оспорения АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г. давността е прекъсната отново, но междувременно преди издаването му жалбоподателят е направил две възражения за изтекла давност вх. № СФД24-ТД26-1682/15.03.2024 г. и № СФД24-ТД26-1687/15.03.2024 г., по отношение на процесния имот, с които е поискано се отписване на задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. Безспорно е, че административният орган не се е произнесъл по тях. Може да се приеме, че имплицитно ги е намерил за неоснователни, защото на 30.07.2024 г. е издал оспорения акт.

Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да приеме, че по отношение на задълженията за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г. е изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК давност, към момента на издаването на процесния АУЗД и към настоящия момент. Според правилата за броене на давностните срокове по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, петгодишният давностен срок за целия този период е изтекъл най-късно на 31.12.2023 г. Този срок не е се смята за прекъснат, независимо от издаването на АУЗД рег. № 20239-1/05.08.2020 г., защото както беше установено този акт е отменен.

Подадените на 15.03.2024 г. възражения за отписване на задължения по давност за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2018 г., лишават административния орган от възможността да установи задължения за периода преди 01.01.2019 г., защото задълженото лице се е възползвало от правото

си да подаде своевременно възражение и искане за отписване на задълженията му преди тази дата.

Per argumentum a contrario на разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от ДОПК, съгласно, която вземанията се отписват служебно с изтичането на срока по чл. 171, ал. 2., може да се приеме, че задълженията не се отписват служебно, а само по искане на заинтересованото лице, когато е изтекъл 5-годишния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

В случая такова искане е направено своевременно, преди издаването на нов АУЗД, поради което административният орган е следвало да го приеме за основателно и да отпише задълженията на „Изида-Инвест“ ЕООД за ДНИ и ТБО за процесния имот за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г.

За задълженията, установени за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. 5-годишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК е следвало да изтече на 31.12.2024 г. С издаването на АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г. този срок се счита за прекъснат и по отношение на него тече нова давност, който не е изтекъл и към настоящия момент.

Във връзка с изтъкнатото в жалбата оплакване за неправилно изчисляване и определяне на размера на публичните вземания, съдът намира същото за неоснователно. Видно от приетото по делото без оспорване заключение на СИЕ, вещото лице е направило контролно изчисление, като за всяко едно аритметично действие. Не е констатирано разминаване в крайните резултати. По време на проведеното открито заседание експертът заяви, че не е установил математически неточности или разминавания.

От друга страна е безспорно, че процесният имот представлява урегулиран поземлен имот и попада в урбанизирана територия, в която Столична Община извършва дейности, съгласно чл. 62 от ЗМДТ: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации и 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Отчетната стойност на имота, въз основа, на която са определени задълженията, също не е оспорена.

Изложеното мотивира съда да приеме, че оспореният АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г. е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и в съответствие на съответните материално-правни разпоредби, поради което може да бъде приет за валиден и законосъобразен.

От друга страна, както беше подробно аргументирано по-горе към момента на издаването му е изтекла предвидената в чл. 171, ал. 1 от ДОПК давност по отношение на публичните задължения за ДНИ и ТБО, установени с него за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г. Задълженото лице е направило своевременно възражение за отписване на задълженията за този период, по което няма произнасяне от страна на административния орган.

Предвид на констатираната по-горе основателност на възражението, съдът следва на основание чл. 160, ал. 4, изр. 2 от ДОПК, в решението си да постанови, че АУЗД № ДСЛ24-ТД26-5/6/30.07.2024 г, в частта, в която за „Изида-Инвест“ ЕООД са установени задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г. не подлежи на принудително изпълнение.

С оглед изхода на спора на страните се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им, съобразно изхода на спора. В случая, не е налице същинска отмяна на оспорения акт, но предвид липсата на възможност за принудителното му изпълнение, съдът намира, че целения от жалбоподателя правен ефект е частично постигнат, поради което на същия следва да се присъдят разноски, съразмерно на частта от публичните задължения, които не подлежат на принудително изпълнение. По делото не са представени доказателства за платено адвокатско възнаграждение и списък са разноските, поради което съдът

намира, че сторените от жалбоподателя разноси са само за държавна такса и депозит за възнаграждение на вещото лице. На ответника се дължат разноси, съразмерно на частта от установените с АУЗД, по отношение, на които жалбата е отхвърлена и същите ще подлежат на принудително изпълнение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4, във връзка с чл. 160, ал. 4, изр. 2, във връзка с чл. 144 от ДОПК и чл. 161, ал. 1, изр. 1 и изр. 2 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Изида-Инвест“ ЕООД, чрез управителя М. З. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] срещу Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) № ДСЛ24-ТД26-5/6 от 30.07.2024 г., издаден от орган по приходите при Столична Община, потвърден мълчаливо от Директора на Дирекция „Общински приходи“, към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 160, ал. 4, изречение второ от ДОПК, че Акт за установяване на задължения по декларация № ДСЛ24-ТД26-5/6 от 30.07.2024 г., издаден от орган по приходите при Столична Община, потвърден мълчаливо от Директора на Дирекция „Общински приходи“, към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община, не подлежи на принудително изпълнение поради изтекла погасителна давност по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, в частта, в която за „Изида-Инвест“ ЕООД са установени публични задължения за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на „Изида-Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 857,60 лв. (осемстотин петдесет и седем лева и шестдесет стотинки), представляващи направените в хода на производството разноси – платена държавна такса и внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА „Изида-Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична Община на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, сумата 665 (шестстотин шестдесет и пет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.